

CONTEXT

INSTINTS CRIMINALS

Dos-cents setanta cinc mil malalts per contaminació acústica

Neva a l'Àfrica, la Índia és un forn, sequeres, inundacions... Els governs segueixen tranquils. No perquè no es creguin el canvi climàtic, senzillament perquè saben que a ells no els tocarà i la religió del poder es prou coneguda: després de mi, el diluvi.

Per exemple, apart del clima o cooperant amb el canvi de clima, van sorgint altres alertes, més refinades. Contaminació lumínica, acústica...

Segons tots els estudis fets, el soroll, poca broma, augmenta en un 13 per cent les possibilitats de patir malalties greus, infarts, hipertensió, crisi d'angoixa, ictus... Els governs però segueixen tranquils, tenen doble finestra i vehicles insonoritzats. El que no ha fet cap estudi és controlar els decibels de la classe política. Ni al Parlament espanyol, ni al català ni cap autonomia que tingui algun lloc per reunir-se, hi han censors acústics amb lo qual, la mitjana sorollosa del país, baixa.

És difícil per un país que viu a crits (des de la taverna al Parlament) fer-se conscient del perill del soroll. Es troben malament, peten com glans, però no poden imaginar que la causa sigui allò amb el que els espanyols, defensen la raó, la seva, el crit.

D'altra banda, qui ens assegura que un soroll de moto, ens pot provocar mal son, fatiga, estrès...? Jo! Tinc amics d'aparent solvència moral i econòmica que confessen covar en el seu interior els més depravats assassinats a les tres hores de no poder dormir per culpa d'algú que crida. No són assassinats impulsius, són

**PROHIBIT
FER
SOROLL**

veritables venjances sòrdides, que sobrepassen el sadisme clàssic, venjances meditades, perfeccionades, excitants...

Potser arribarà el dia en que el poder, tant tranquil com sempre, veurà florir un grup anònim de trastornats acústics que acabin convertint els seus somnis en realitat. I aleshores sí, aleshores silenci.

